

NOTITIE VAN DE SOL (SAMENWERKENDE OUDERENORGANISATIES LEUSDEN)
OVER DE PARTICIPATIERAAD
25 JANUARI 2018

Gemengde gevoelens bij de SOL over de Participatieraad.

Vreugde omdat na een lange aanloop de Participatieraad nu een feit is.

Teleurstelling omdat een integrale raad ver weg lijkt, terwijl integraliteit al jaren gemeentelijk uitgangspunt is.

Zie voor dat uitgangspunt het beleidsplan Sociaal Domein, gemeenteraadsbesluit van 13 november 2014:

“Omdat we de decentralisaties zo integraal mogelijk benaderen, zoeken we nu naar een samenhangende benadering van cliënten- en burgerparticipatie”.

Van meet af aan heeft de SOL die benadering onderschreven. Zie hiertoe de brief aan het college van 16 november 2015:

“De SOL ondersteunt het toewerken naar een Participatieraad van harte. Met genoeg memorieren wij uw uitgangspunten, verwoord in het beleidsplan Sociaal Domein”.

Kort gezegd: gemeentebestuur en SOL staan allebei al jaren achter het principe van integraliteit.

Het raadsvoorstel hinkt nu op twee gedachten.

Geheel in lijn met het zojuist aangehaalde beleidsuitgangspunt wordt gesteld:

“Het ligt in de bedoeling om één adviesorgaan voor het college in te richten en daarvoor ‘Sociaal Domein Breed’ één verordening op te stellen”.

Haaks daarop staat het voorstel (zie verordening artikel 3) om voor het Sociaal Domein niet één, maar twee raden in te stellen die het college gevraagd dan wel ongevroegd adviseren, te weten de Participatieraad en de Raad voor Cliëntenparticipatie.

Dat ziet de SOL als een gekunstelde constructie, die contra productief zal uitpakken.

Alle werk van de Raad voor Cliëntenparticipatie is nuttig en nodig, en verdient dan ook continuering. Het is evenwel onterecht om van die raad een zelfstandig adviesorgaan te maken. De samenleving is namelijk gediend met een Raad voor Cliëntenparticipatie die samenwerking aangaat met de Participatieraad.

In het raadsvoorstel wordt beleid toebedeeld aan de Participatieraad en uitvoering c.q. dienstverlening aan de Raad voor Cliëntenparticipatie.

Die scheiding leidt tot sub-optimalisatie. Dat betekent: wat goed is voor een deel is niet vanzelf goed voor het geheel.

Genoemde tweedeling staat totaaloverzicht in de weg en bemoeilijkt totaalafweging.

De scheiding tussen beleid en uitvoering verhindert wisselwerking daartussen. Beleid en uitvoering zijn echter juist gediend met optimale wisselwerking tussen beide. Zo komen verbetermogelijkheden in zicht, en dat is nu net waar het om gaat.

Opgelegde scheidlijnen tussen beleid, uitvoering en dienstverlening staan belangenbehartiging in de weg bij de ouderenorganisaties. Beleid, uitvoering en dienstverlening doen zich namelijk vaker in samenhang voor dan apart. Met als gevolg dat de ouderenorganisaties vaak gedwongen te maken krijgen met 2 adviesraden i.p.v. 1. Dat is inefficiënt en ineffectief. Eén adres waar alles samenkomt verdient voor seniorenbelangenbehartiging verre de voorkeur.

Kortom, 2 afzonderlijke adviesraden op hetzelfde werkterrein schieten hun doel voorbij.

Eén orgaan voor het hele Sociaal Domein bereikt beduidend meer dan ieder voor zich. Een

integrale Participatieraad is het juiste recept voor optimale afweging van deelbelang en algemeen belang en voor optimale samenhang van beleid en uitvoering.

Tot slot nog dit.

Al eerder heeft de SOL gewezen op de achilleshiel van de Participatieraad: de kleine bezetting. Op dit punt vraagt de SOL heroverweging. De Participatieraad zal sterk en breed genoeg moeten zijn om de drievoudige missie van participatie, advisering en verbinding te doen slagen.